

De klimaatverandering is een natuurlijk proces!

De klimaatdoelen van Parijs zijn onhaalbaar!

**STOP met flauwekulbeleid
zoals ten aanzien van stikstof!**

**FOCUS OP
het zien te overleven van de klimaatverandering!**

In dit bulletin:

1. In reservetijd voor mijn klimaatmissie.
2. Klimaatactivisten en het Klimaatakkoord van Parijs.
3. Zonnebrand en het meten ervan.
4. De invloed van de zonnebrand op het klimaat.
5. Het grafisch beeld van de zonnebrand, 1965 tot en met 2022.
6. Snellere smelting van de Noordpoolkap door de toenemende zonnebrand versnelt de zeespiegelstijging.
7. De huidige zwarte zonnepanelen dragen bij aan de algehele opwarming van de aarde.
8. De Green Deal van de Europese Commissie is blufpoker.
9. Windparken op de Noordzee verhogen de kans op een watersnoodramp in Nederland.

1. In reservetijd voor mijn klimaatmissie.

Mijn laatst uitgegeven klimaatbulletin dateert van 2019. In oktober van dat jaar werd ik getroffen door een ernstig hartinfarct én (gelukkig in de ambulance) binnen een uur tweemaal een hartstilstand. Volgens de medici is het een wonder dat ik er nog ben. Daarom geloof ik er heilig in, dat ik reservetijd heb gekregen voor mijn klimaatmissie.

Vanaf 1 augustus 1960 heb ik een aantal deelonderzoeken op klimaatgebied gedaan. Het eerste resultaat van die onderzoeken verscheen in september 2015 in de vorm van mijn onderzoeksrapport '50 jaar zonsopkomsten'. Daarmee leverde ik het bewijs aan van het steeds meer in onbalans draaien van de aarde en de invloed ervan op het klimaat. Vanwege het ongewisse over mijn reservetijd en mijn gevorderde leeftijd (74) zal mijn volgende onderzoeksrapport bestaan uit een compilatie van al mijn deelonderzoeken, waaronder mijn belangrijkste troefkaart:

'De opwarming van de aarde door de steeds heter wordende zon'.

In dit bulletin laat ik u zien wat volgens mijn onderzoeken de belangrijkste oorzaak is van de klimaatverandering, die zich ook nog eens in een steeds sneller tempo voltrekt. Daarbij vormt dit bulletin niet alleen de vooraankondiging van, maar geeft het ook alvast een inkijkje in mijn meer gedetailleerde onderzoeksrapport dat in de loop van 2023 verschijnt.

E-mailadres:
CruijffEnHetKlimaat@gmail.com

Status & Facts:

S: Bewezen deskundig.

F: Professioneel klimaatonderzoek sedert 1-08-1960.

F: Exploiteerde van 1979-2000 'Weerbureau Peter Cruijff', KvK-Alkmaar nr. 42905.

F: Uitvinder van een alternatieve stormvoorspellingsmethode. Werd hiermee internationaal bekend als 'Stormspecialist', zelfs bij de Ghanese Marine. Zie 5.2. in het navolgende onderzoeksrapport.

F: Mijn onderzoeksrapport '50 jaar zonsopkomsten', gemeten van 1965-2015, uitgebracht 09-2015, met daarin als wereldprimeur de grafische weergave van de slingering en kanteling van de aardas. Gratis verkrijgbaar (PDF) via zonrapport@gmail.com

F: Mijn film 'Kwart over twaalf', uitgebracht 6-01-2018 op YouTube (de volledige film duurt 60 minuten) met als stelling: "Is CO₂ wel dé oorzaak van de klimaatverandering?" In deze film ziet u onder meer mijn in 1987 op televisie gedane aankondiging van het klimaat, zoals we dat heden ten dage beleven. Instanties die zich daar nu druk om maken, spraken dat toen mordicus tegen.

2. Klimaatactivisten en het Klimaatakkoord van Parijs.

Recentelijk zijn onder meer media en musea opgeschrikt door zich aan objecten vast lijmende klimaatactivisten. Zij vinden dat in het bijzonder overheden en olie producerende bedrijven te weinig snelheid maken met het tegengaan van de klimaatverandering.

Los van hun lijmacties kan ik alleen maar begrip opbrengen voor de doelstelling van de klimaatactivisten. Zij proberen immers te redden wat er nog te redden valt aan de door de klimaatverandering in gevaar komende toekomst van vooral de huidige jonge en die van komende generaties.

Echter constateer ik, dat de klimaatactivisten zich laten leiden door de kaarten die op tafel zijn gelegd door de club die verantwoordelijk is voor de totstandkoming van het klimaatakkoord van Parijs in december 2015. Bij het op die kaarten vermelde met betrekking tot de klimaatverandering en de aanpak ervan plaats ik op grond van mijn eigen klimaatonderzoek niet alleen vraagtekens, maar is de in mijn film 'Kwart over twaalf...!!!' van januari 2018 al kenbaar gemaakte indruk, dat met die kaarten bewust vals spel wordt gespeeld, alleen maar sterker geworden. Op steeds meer vlakken zie ik bevestigd worden, dat de klimaatverandering tot een commercieel verdienmodel is gemaakt, waarmee miljarden aan omzet kunnen worden gegenereerd. Alles onder het mom van: wanneer we alle woningen isoleren en voorzien van zonnepanelen en een warmtepomp, van het gas afaan, elektrisch gaan rijden en ons laten overbluffen door reclames die ons aansporen om maar zo groen mogelijk te leven en te eten omdat het zo goed is voor het klimaat, dat we dan in het jaar 2050 een CO₂-nul niveau bereiken en daarmee de klimaatverandering een halt kunnen toeroepen.

Hoe fijn zou het zijn wanneer dat waar was. Ik beschouw dit evenwel als een van de grootste leugens van deze eeuw. Juist daarom vind ik het zo triest te zien hoe goed bedoelende klimaatactivisten zich op het verkeerde been hebben laten zetten door de motieven die hebben geleid tot het Klimaatakkoord van Parijs.

Maar wie durft te stellen dat bij de totstandkoming van het Klimaatakkoord van Parijs met valse kaarten is gespeeld, is naar mijn maatstaven gehouden om zijn eigen kaarten op tafel te leggen. Dit geldt dus ook voor mij. Daarom laat ik u - vooruitlopend op het in 2023 in meer gedetailleerde vorm openbaar maken van de resultaten van mijn klimaatonderzoeken - nu alvast voor een deel in mijn kaarten kijken.

3. Zonnebrand en het meten ervan.

Bij het lezen van het woord zonnebrand denken zonzonabidders waarschijnlijk het eerst aan de diverse middeltjes tegen zonnebrand, of middeltjes voor toepassing na het hebben opgelopen van een verbrande huid door de zon.

Om u te waarschuwen voor de snelheid waarmee uw huid tijdens zonnige dagen kan verbranden, wordt de laatste jaren in weersverwachtingen ook de zonkracht vermeld. Die zonkracht is evenwel niet hetzelfde als de zonnebrand die ik sedert 1965 elk jaar in de maand juni in de maand juni op of omstreeks de langste dag (meestal 21 juni) meet.

Tot halverwege de vorige eeuw werd op meteorologische stations het aantal uren zon gemeten met behulp van de rechts afgebeelde zonneshijnmeter van de uitvinders Campell-Stockes. Dit instrument bestond uit een brandglas in de vorm van een glazen bol waardoorheen de zon op een registratiestrook een spoor brandde. De lengte van het brandspoor op de registratiestrook was dan de tijdsduur van de zonneshijn. Dit instrument kende nogal wat nadelen. Zo kon het bijvoorbeeld gebeuren dat bij sneeuwval het instrument ermee bedekt werd en er daardoor fouten optraden in de registratie van de zonneshijn.

Zonneshijnmeter van
Campbell-Stockes.

In 1958 diende mijn vader (1905-1965) als technicus bij het Marine Elektronisch Bedrijf (MEB, tegenwoordig MEOB, de 'O' staat voor Optisch) bij de toenmalige Rijks-ideeënbus zijn idee met beschrijving en technische schema's in voor het langs elektronische weg meten van het aantal uren zonneshijn (*Ik heb het dus niet van een vreemde...!*). Zijn idee werd bekroond met een prijs.

Vervolgens ging mijn vader het meetinstrument aanpassen voor het meten van de zonnebrand. Op dit idee werd hij gebracht door iets waarmee ik mij in mijn kinderjaren soms bezighield in onze achtertuin.

Op zonnige dagen in de zomer had ik de gewoonte om bij het constateren van een mierennest een tegel op te tillen. Eronder zag je dan niet alleen een indrukwekkend gangenstelsel waar de mieren doorheen liepen, maar ook hoe de mieren na dit verstoren van hun rust hun eieren in veiligheid probeerden te brengen. Van 'horen zeggen' wist ik dat je die miereneieren kon laten ploffen door met een vergrootglas de zon erop te laten branden. Des te feller de zon scheen, des te heftiger was het resultaat. Hoewel mijn vader mijn gedrag op dat punt afkeurde, was hij mij aan de andere kant heel dankbaar voor het daarmee aangedragen idee om de mate van zonnebrand te gaan meten.

Voor dit doel ving hij het zonlicht op in een speciaal hiervoor geslepen brandglas in de vorm van een kegel. Dit brandglas projecteert het daarin opgevangen zonlicht als een ragfijn brandend straaltje op een keramische sensor. Met behulp van een zogeheten Brug van Wheatstone wordt daarvan de doorlaatweerstand (het aantal Ohms) gemeten. Daarvoor wordt de draaischijf van de meter zodanig verdraaid, dat de meter de centrale nulstand aangeeft. Vervolgens wordt het door de draaischijf aangegeven getal toegevoegd aan de formule 'X = de schijfwaarde vermenigvuldigd met het ingestelde bereik van de meter'. De uitkomst ('X') is dan de meetwaarde voor de zonnebrand.

Dit idee heeft mijn vader niet kunnen indienen bij de Rijks-ideeënbus door zijn overlijden in 1965.

Doordat ik tijdens het door mijn vader testen en uitwerken van dit idee steeds heb meegekeken, wist ik hoe ik dit instrument moest gebruiken. Vanaf juni 1965 heb ik daarmee tot nu toe elk jaar in die maand de zonnebrand gemeten.

Het in de vorm van een kegel geslepen brandglas met onderin het ragfijne brandstraaltje.

De Brug van Wheatstone.

4. De invloed van de zonnebrand op het klimaat.

Naarmate de jaren verstreken, maakte het verkregen beeld van de zonnebrand mij langzaam maar zeker duidelijk dat de zonnebrand steeds sterker wordt. De eerste tekenen daarvan meende ik al in 1975 te zien. Maar ik wachtte tot in 1987 voordat ik besloot om hierover eens nadere informatie in te winnen bij een onderzoekinstelling. Zoals ik in mijn film 'Kwart over twaalf...!!!' ook al heb aangegeven, nam ik daarvoor in dat jaar contact op met het RIVM. Ik legde deze instelling twee vragen voor: 1. *Doet het RIVM ook dit soort metingen?* en 2. *Zo ja, constateert uw instelling ook dat de zon heter wordt?* De antwoorden die ik van het RIVM kreeg luiden: 1. *Het RIVM doet dit soort metingen niet;* 2. *Wij maken bij voorbaat bezwaar tegen het door u eventueel publiceren van uw meetgegevens.*

Mijn indruk op dat moment ging nog niet verder dan dat deze gegevens over de zon kennelijk niet openbaar gemaakt mochten worden. Maar naarmate het beeld van de zonnebrand met het verstrijken van de jaren steeds duidelijker werd en door mij ook een samenhang met hitte- en koudegolven werd geconstateerd, begon bij mij meer en meer een wantrouwend gevoel op te komen ten aanzien van de werkelijke reden waarom dit niet openbaar zou mogen worden gemaakt. Het tot dan nog ontbrekende puzzelstukje viel voor mij toen ik op 1 oktober 2015 per aangetekende post het eerste exemplaar van mijn onderzoeksrapport '50 jaar zonsopkomsten' aan de hoofddirecteur van het KNMI, Professor Doctor G. van der Steenhoven, aanbod. Bijna per omgaande (bij brief van 7 oktober 2015) kreeg ik daarop de volgende schriftelijke reactie: (citaat) *Hartelijk dank voor toezending van uw onderzoeksrapport "50 jaar zonsopkomsten", dat we met interesse hebben gelezen. Wij onthouden ons van een inhoudelijke reactie omdat zonsopkomsten zoals door u beschreven, niet tot ons domein behoren.* (einde citaat)

Die reactie en ook nog eens zo kort na het aanbieden van mijn rapport deed bij mij direct al instinctief een alarmbel rinkelen. Dat rinkelen werd vervolgens keihard, toen vanuit het KNMI naar

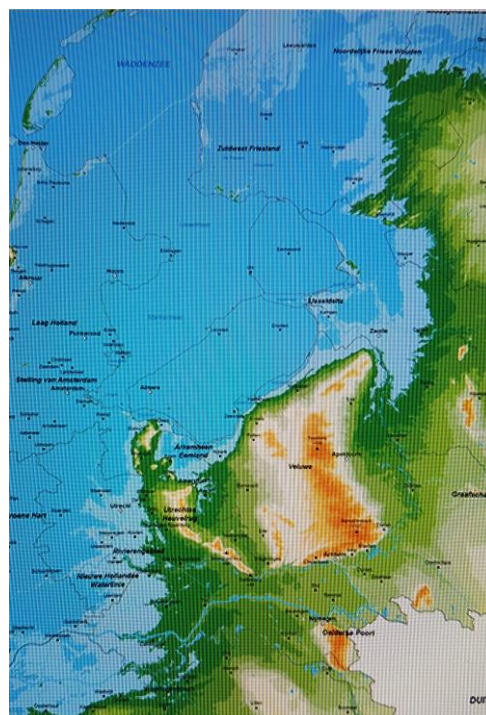

verandering voort uit een natuurlijk proces als gevolg van de steeds heter wordende zon. Op basis van het beeld van de zonnebrand verwacht ik in de periode tussen nu en 2050 in toenemende mate het overschrijden van de 40-gradengrens in ons land. Terwijl het Klimaatakkoord van Parijs uitgaat van een beperking van de temperatuurstijging deze eeuw tot maximaal 1,5 of hooguit 2,0 graden, lijkt een stijging van 3-4 graden en mogelijk zelfs 5-6 graden deze eeuw naar mijn verwachting onvermijdelijk.

Het grafisch beeld van de zonnebrand geeft ook antwoord op de vraag waarom het aantal gevallen van huidkanker bij vooral zonzonabidders door de jaren heen toeneemt. Vooral ouderen kunnen in vergelijkende zin goed vaststellen, dat de zon tegenwoordig veel sneller en ook gevoeliger prikt dan in de zestiger jaren van de vorige eeuw.

6. Snellere smelting van de Noordpoolkap door de toenemende zonnebrand versnelt de zeespiegelstijging.

In mijn onderzoeksrapport '50 jaar zonsopkomsten' geef ik aan, dat de zon door de kanteling van de aardas steeds meer oppervlak in het Noordpoolgebied kan beschijnen. Als gevolg van de sterke toename van de zonnebrand is het daarom verklaarbaar, dat het gebied binnen de poolcirkel tot het deel van de aarde behoort dat de laatste jaren het snelst opwarmt. Wanneer de sterkte van de zonnebrand deze eeuw in de huidige mate verder toeneemt, verwacht ik het versneld smelten van de ijskap. Het smeltwater daarvan zal de oceaan instromen met als gevolg een evenredig snellere zeespiegelstijging. De door mij verwachte temperatuurstijging deze eeuw met 3-4 graden en mogelijk zelfs 5-6 graden kan dan leiden tot een zeespiegelstijging met 4-5 meter rond het jaar 2100 en met 9-11 meter tot 2200. Daar zullen de Nederlandse zeeweringen niet tegen opgewassen zijn en loopt de delta Nederland onder. Eerst tot aan de Utrechtse heuvelrug, de van oudsher natuurlijke zeewering van Nederland, maar vervolgens verder. De zee gaat eerst terugpakken wat haar eerder is afgepakt door inpoldering. Vervolgens eist de zee meer land op. Ook dit is naar mijn inzicht een niet te stuiten natuurlijk proces.

Nederland bij 3 meter zeespiegelstijging.

De grote vraag is evenwel: Wat gaat er gebeuren wanneer de Noordpoolkap geheel of nagenoeg geheel is gesmolten? Sommige computeranimaties en ook steeds meer wetenschappers die met mij daarover inmiddels de discussie hebben durven aangaan, wijzen op het dan zodanig in onbalans geraken van de aarde, dat deze daardoor in een tijdsbestek van slechts enkele weken 30 graden kantelt. In dat geval zullen de oceanen in beweging komen en een enorme tsunami veroorzaken met het effect van de vroeger voorgekomen zondvloed. Daar moet je toch niet aan denken, want dat zou wereldwijd de vernietiging worden van een zeer groot deel van onze beschaving. Alleen daarom al zou de focus eerder gelegd moeten worden op 'hoe kunnen we de klimaatverandering overleven' dan kapitaal en energie te verspillen aan zaken die bij een verder gaande klimaatverandering eenvoudigweg zullen verdwijnen. Daarbij wijs ik onder meer op de stikstofkwestie. Het is gewoon te belachelijk voor woorden om daar zoveel waarde aan te hechten en energie in te stoppen. Straks hebben we door allerlei stikstofmaatregelen de plantjes op orde en stroomt Nederland onder water. Waar zijn we mee bezig?

7. De huidige zwarte zonnepanelen dragen bij aan de algehele opwarming van de aarde.

Zonnepanelen verschijnen met de snelheid van paddenstoelen. Want ze zijn behalve goed voor het besparen op onze energiekosten ook nog eens goed voor het milieu, zegt de reclame. Met dat laatste wordt dan veelal het klimaat bedoeld. Maar zijn de huidige zonnepanelen wel zo goed voor het klimaat? Het enige juiste antwoord daarop is 'nee'. Eigenlijk zijn ze alleen goed voor de omzet van de leveranciers en in het bijzonder voor de aandeelhouders in de zonnepanelenindustrie. Hoewel ik dit laatste strikt gescheiden wil houden van mijn klimaatonderzoek, wil ik toch de aandacht vestigen op iets wat uit betrouwbare bron naar mij is gelect en mij behoorlijk heeft geschokt. Ik roep daarom hierbij Follow The Money (FTM) op om een diepgaand onderzoek in te stellen naar wie zoal deze aandeelhouders zijn. Dan zal het FTM ook duidelijk worden waarom de zonnepanelen in het kader van de energietransitie zo aan ons worden opgedrongen. Ik herhaal: van de klimaatverandering is een commercieel verdienmodel gemaakt.

Uitgaande van 510.100.000 vierkante kilometer als totale oppervlakte van de aarde, waarvan 70,9% water en 29,1% land, waardoor de aarde vanuit de ruimte blauw van kleur is, bedraagt de wateroppervlakte 361.660.900 vierkante kilometer en de oppervlakte land 148.439.100 vierkante kilometer. Toegespijst op de oppervlakte land worden wereldwijd elke seconde gemiddeld twintig zonnepanelen geplaatst. De afmetingen van een normaal zonnepaneel zijn 1,65 bij 1,00 meter. Twintig van deze zonnepanelen hebben dus een oppervlakte van 33 vierkante meter. De afmetingen van een groot zonnepaneel zijn 2,00 bij 1,00 meter. Twintig van deze zonnepanelen hebben dus een oppervlakte van 40 vierkante meter. Gemiddeld genomen, is sprake van een bedekking van het landoppervlak van de aarde met 36,5 vierkante meter aan zonnepanelenoppervlak per seconde.

De huidige zonnepanelen zijn donker tot zwart van kleur. Die kleur absorbeert ten opzichte van alle overige kleuren bij beschijning door de zon de meeste warmte. Bekend met dat gegeven was de regering van de voormalige Sovjet-Unie in de vijftiger jaren van de vorige eeuw van plan om een groot deel van de Noordpool-ijskap vanuit vliegtuigen met roetdeeltjes te bestrooien, alsmede rivieren zodanig om te leggen dat ze zouden uitmonden in de Noordelijke IJszee. Het doel daarvan was een continu open doorvoer te creëren voor in het bijzonder de vanuit Moermansk opererende Russische oorlogsvloot. Toen de Amerikaanse inlichtingendienst daar achter kwam, dreigde de toenmalige Amerikaanse regering met een oorlog indien dat plan ten uitvoer zou worden gebracht. Met dit voorval nog in het achterhoofd zetten sommige Amerikaanse klimaatonderzoekers vraagtekens bij het feit dat het Noordpoolgebied momenteel het meest opwarmt ten opzichte van de rest van de aarde. Zelf houd ik mij op dit punt vast aan hetgeen ik daaromtrent in mijn onderzoeksrapport '50 jaar zonsopkomsten' stel.

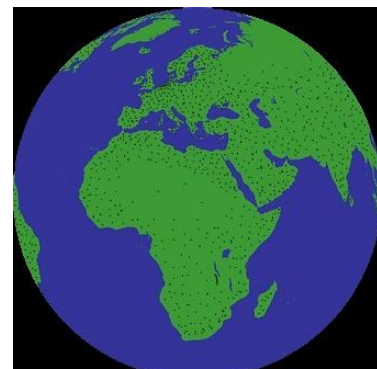
Wanneer we de huidige groei van het aantal zonnepanelen in een computeranimatie plaatsen, geeft dat tot het jaar 2100 het volgende zwart worden van de aarde te zien.

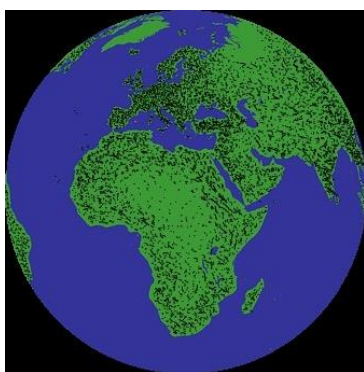
1950-1990

1990-2020

2020-2040

2040-2060

2060-2080

omstreeks 2100

Vooral de zogeheten 'zonneweiden' produceren een aanzienlijke opwarming ter plaatse. Op zomerse dagen met een temperatuur boven +25 graden Celsius zijn met sensoren op 1,50 meter boven een zonneweide temperaturen gemeten van gemiddeld 6,7 graden hoger dan op 1,50 meter boven het aardoppervlak (standaard meethoogte in de meteorologie) buiten de zonneweide. Vervolgens wordt de hete luchtbel boven de zonneweide door de wind naar elders geblazen. Daardoor wordt het ook elders warmer, zeker in combinatie met zwarte daken, zwarte asfaltwegen en donkere betegeling. Berekend is, dat bij voortzetting van de huidige groei aan zonnepanelen de komende tachtig jaar de hiermee gepaard gaande opwarming van de aarde die van de huidige CO₂-uitstoot zal overtreffen. Daarbij komt ook nog eens de voortdurend heter wordende zon, zoals het grafisch beeld hiervan in dit bulletin laat zien.

8. De Green Deal van de Europese Commissie is blufpoker.

Natuurmonumenten koos in 2021 eurocommissaris Frans Timmermans als Groenste Politicus 2020. Een felicitatie waard natuurlijk. Maar er kleeft aan de stijl van zijn werkwijze ook iets van dwangmatigheid in verontrustende zin.

De Green Deal van de Europese Commissie wordt als een wondermiddel tegen de klimaatverandering gepresenteerd, of beter gezegd 'ons opgelegd'. De impact van deze Green Deal werd door mij al aangekondigd in mijn klimaatfilm "Kwart over twaalf...!!!" van 6 januari 2018 op YouTube. Met de Green Deal verkrijgt de Europese Unie de mogelijkheid om onze levens tot in de kleinste details te bepalen. Alles onder het mom van, dat wanneer we ons maar aan de Green Deal houden we de klimaatverandering onder controle krijgen. Dit is echter een pertinente leugen, heel gemeen en feitelijk gezien een vorm van criminaliteit om als Europese Unie 'onwetenden die op de wetenschap vertrouwen' voor te houden, dat bij nul-reducering van de CO₂-uitstoot de klimaatverandering stopt. De praktijk zal uitwijzen, dat de klimaatverandering dan gewoon doorzet, want in werkelijkheid is de klimaatverandering niet te stoppen. Althans niet op de aarde. Mogelijk wél wanneer de technologische ontwikkeling ons de komende tijd in staat stelt om een soort van ruimteparasol tussen de zon en de aarde te positioneren. Steeds meer wetenschappers zien dat in, maar velen durven zich niet in die zin te uiten vanwege de angst geen opdrachten meer te krijgen, of erger hun baan te verliezen. Dat wekt gemanipuleerde onderzoeken in de hand, zoals eerder aan het licht kwam bij het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC), waarbij onderzoeksresultaten in politiek wenselijke richting werden gebogen. Hoezo een onafhankelijke wetenschapswereld? Eerder wordt hiermee de commercie gespekt en varen de aandeelhouders in de wereld van zonnepanelen en isolatie er behoorlijk wel bij.

Beter is het ons voor te bereiden op hetgeen mondiaal en nationaal onafwendbaar op ons af komt en maatregelen te nemen om nu reeds voorzienbare rampen voor te zijn en die proberen te overleven, zoals de gevolgen van een steeds sneller stijgende zeespiegel. Veiligheid gaat hier voor ego's!

9. Windparken op de Noordzee verhogen de kans op een watersnoodramp in Nederland.

Net als de zonnepanelen schieten ook de windmolens als paddenstoelen uit de grond. Alles in het kader van het opwekken van groene stroom en goed voor het klimaat.

Prima natuurlijk, maar dan is het wel zaak om goed na te denken waar je die windmolens zoal plaatst. Toen de politiek enkele jaren geleden het verplaatsen van luchthaven Schiphol naar een in de Noordzee aan te leggen eiland overwoog, heb ik dat idee voorgelegd aan het Amerikaanse onderzoeksteam waar ik ten tijde van de regering Trump nauw contact mee had vanwege mijn onderzoeksrapport '50 jaar zonsopkomsten'. Ik kreeg toen het dringende advies om ingeval van uitvoering van dat idee uit het kustgebied te verhuizen naar in ieder geval het deel van ons land achter de Utrechtse heuvelrug. Reden: het aanleggen van een eiland voor Schiphol in de Noordzee zou tot een dusdanige vermindering van de waterberging van de Noordzee leiden, dat de Noordzee dit elders zou gaan compenseren. De Noordzee zou zich dat deel van haar waterberging niet laten afpakken.

Een funderingspaal voor één windmolen.

Vergelijken we de waterberging van de Noordzee voor het gemak met dat van een kopje koffie, dan staat dat kopje tijdens stormen uit het noordwesten nu al tot de rand gevuld. Plaatsen we daarin dan een lepeltje, dan loopt het kopje over. Wanneer we het aantal kubieke meters inhoud van een funderingspaal voor één windmolen (daarbij de lengte van de paal van de zeespiegel tot aan de bodem meegerekend) vermenigvuldigen met de honderden palen die in de Noordzee worden aangebracht voor de geplande mega-windparken, dan wordt een oppervlakte aan waterberging van de Noordzee afgenomen waar een flink aantal grote woonwijken in passen. Dat zal de Noordzee niet over haar kant laten gaan en kunnen we een compensatie van haar kant verwachten in de vorm van een versnelde doorbraak van de Nederlandse zeewering. Tijdens de extreme stormsituatie van 25 januari 1990 was het ook al kantje boord, of het was in Nederland tot lokale doorbraken van de zeewering gekomen.

Met hartelijke groet,
Peter Cruijff